

De trygghetsknarkande fackpamparna är stolliga

Christer Gardell är inte välkommen i Volvos styrelse. Förslaget av Autolivs vd Lars Westerberg till styrelsen applåderar jag, han är både kunnig och affärsmässig.

Av Mats Qviberg

<http://www.ekonominyheter.se/kronikor/2007/03/20/mobbarnapacket/index.xml>

Vidare tackar jag Volvos valberednings ordförande Curt Källströmer för underhållningen, då han först i valberedningsrapporten glatt avsatte Lars Westerberg utan Autolivets vetskap, för att sedan rätta sig men ändå hävda att han borde avgå. Stor humor, man tackar! Det låter lika mycket när man drar ut foten ur klaveret som när man trampar i det.

Men att man inte föreslår Christer Gardell till styrelsen är märkligt, han representerar bolagets näst största ägare, han vill engagera sig i bolaget och är en synnerligen kompetent värdeutvecklare. Att hävda att han inte har rätt kompetensprofil är som att hävda att Finn Johnssons förre arbetsgivare Robert Andreen inte är rätt man för styrelsen i Nordic Capitals portföljbolag då han är alltför finansiell. Även om jag inte gillat Christer, vilket jag gör, så hade jag hellre haft honom i tältet pinkandes ut än utanför tältet pinkandes in.

Det man kan notera är återigen den faiblesse institutioner och vissa medier har för tjänstemän i stället för engagerade ägare och entreprenörer. Det är inte bara Christer Gardell som blir mobbad. En stor organisation har förstört en vanlig människas verk, som hon arbetat hårt för att förverkliga.

Företrädarna för organisationen går ut i triumf i medierna och kallar det en seger. Jag kallar det en tragedi. Talar jag om maffian? Nej, om Hotell- och restaurangfackets blockad mot salladsbaren Wild'n Fresh.

Som privatperson tar man som entreprenör en ekonomisk risk av enorma proportioner, om bolaget går i konkurs kan man för lång tid framöver glömma banklån, kreditkort och till och med ett eget telefonabonnemang. Samhället erbjuder inga hängslen eller livremmar. Ändå är det dessa personer som ser till att andra har ett arbete att gå till och lön att leva av. De är grundpelaren på vilket vårt framtida välstånd vilar.

Att som trygghetsknarkande fackpamp kräva att enskilda entreprenörer helt utan egen trygghet garanterar en kudde av mjukaste ankdun runt alla anställda är stolligt. Än stolligare är det att kräva kollektivavtal av ett enmansföretag där de anställda inte ens sagt sig vilja ha ett, och krossa det när man inte får sin vilja igenom. När facket tror att två vuxna människor inte frivilligt kan ingå ett avtal om anställning med varandra utan facklig inblandning idiotförklarar man hela sin egen yrkeskår. Vem tror att någon av fackpamparna någonsin tagit en så stor personlig risk som det innebär att vara entreprenör? Den största risk de någonsin har tagit är att bli matförgiftade av de räksmörgåsar de äter på senaste konferensen om internationell facklig kamp i Provence.

Vad kan man göra mot detta övergrepp? Gör som facket själva: strejk och blockad. Alla som är medlemmar i facket bör säga upp sitt medlemskap. Meddela att du återinträder när man förstått att värn av den lilla mot den stora är fackets roll, inte att krossa enskilda entreprenörer. Om de undrar varför du går ur exempelvis Finansförbundet på grund av något som Hotell- och restaurangfacket gjort så hävda sympatiåtgärd. Självtänker jag undvika att gå på restauranger som har kollektivavtal med Hotell- och restaurangfacket tills de producerar en ursäkt. Facket tyckte att de vann en seger. Visa dem att du tyckte det var en tragedi.